

Málverjin gerst partvís útileikari

Stórar avmarkingar koma 25. júlí í gildi, tá tað snýr seg um rættindini hjá málverjanum at nýta hendurnar.

Longu tá Næstved var og víttjaði GÍ sást, at nýggju reglurnar viðvíkjandi málverjanum vóru á veg. Í venjingardystunum í Gøtu seinasta vikuskifti og á Svanga skarði týskvøldið (landsliðið og KÍ) og hóskvøldið (B36 og KÍ) vórðu teir nýttir, og 25. júlí verða teir formelt galdandi.

FSF hefur samtykt, at nýggju áljóða reglurnar skulu galda í 1. deild frá 25. júlí, meðan tær í hinum deildunum koma í gildi kappingarárið 1993. At tær koma í gildi í ovastu deildini longu nú, skal m.a. sigggjast í ljósinum av al-tjóða luttøkuni bæði hjá landsliðnum og KÍ og B36.

Tað, sum broytingin snýr seg um, stendur í grein 12, og tað ljóðar soleiðis: Tá ein leikari við vilja sparkar bóltin til sín egna málverja, er ikki loyvt málverjanum - um at nerta bóltin við hondunum. Um málverjin nertir bóltin við hond ella hondum, skal hann revsast við einum óbeinleiðis frisparki, ið skal takast frá tí staði, har brotið varð framt.

FIFA hefur sent øllum fótballssambondum viðmerkingar til lógarbroytingina, og í fýroyskari umseting eru hesar soljóðandi: Orðini, ið ein serliga eigur at leggja til meris í omanfyrir nevnda broti, eru **sparkar** og **nerta/nertir**.

Sparkar er nakað ein ger við fót ella fótum, og **nerta/ nertir** skal skiljast beint, sum tað er skrivað í greinini.

Hetta hefur við sær, at málverjin ikki bara verður sektaður, um hann tekur bóltin upp aftan á slíka avlevering til hansara, men eisini um hann bert nertur hann við hondunum. Hetta merkir eisini, at málverji kann taka bóltin við hondunum, um bólturin verður avleveraður til hansara á annan hátt enn við fótunum - t.v.s. at annar líkamslutur enn fótur nertur seinast við bóltin - t.d. at bóltur verður avleveraður við høvdi, bringu, læri, knæi, skinna-

beini og so framvegis.

Eisini merkir orðaljóðið í greinini, at hon ikki bert er ætlað at nýtast í sambandi við, at bólturin verður skotin aftur til málverjan, soleiðis sum onkrir fjølmiðlar vilja vera við. Hvønn veg skotið verður hefur ongan týðning - tað, ið hefur týðning er, um leikari við vilja spælir bóltin við fótunum til málverja sín.

Heldur ikki hefur tað týðning, at slík avlevering til málverjan í sjálvum sær ikki er revsiverd. Trupulleikin er fyrst og fremst, tá málverjin nertir bóltin við hondunum, tí framvegis er loyvt málverjanum at spæla bóltin við bringu, fót og so framvegis.

-nn-

Soleiðis skal dømast

Nøkur dømi kunnu vísa hvussu reglan skal nýtast:

1. Ein verjuleikari sparkar bóltin til málverjan, ið nertur hann við hondunum.
Sv: Óbeinleiðis frispark.

2. Álopsleikari sparkar bóltin móti máli; á vegum rakar bólturin ein verjuleikara og endar hjá málverjanum, ið tekur hann við hondunum.
Sv: Leikur heldur fram (viðleikarin hefur ikki við vilja spælt bóltin til málverjan).

3. Ein verjuleikari sparkar bóltin til málverjan, ið er uttan fyri brotsteigin. Við fótunum spælir hann bóltin í brotsteigin og tekur bóltin við hondunum.
Sv: Óbeinleiðis frispark.

4. Ein verjuleikari skjýtur málsark til egnan málverja, ið er staddur uttan fyri brotsteigin. Við fótunum spælir málverjin bóltin inn í brotsteigin og tekur hann við hondunum.
Sv: Óbeinleiðis frispark. Greinin ger ikki mun á um bólturin er í leiki ella hetta er sonevnd "deyðbóltstøða".

5. Ein álopsleikari sparkar móti máli; ein verjuleikari leggur bóltin stillan fyri at málverjin kann koma til og taka hann við hondunum - hvat hann eisini ger.
Sv: Óbeinleiðis frispark.

6. Ein verjuleikari sparkar bóltin til egnan málverja, sum á sjálvari málsrikuni tekur bóltin við hondunum - og sostatt forðar fyri at bólturin fer í mál.
Sv: Óbeinleiðis frispark - og ongin onnur revsing. Ikki ber til at sekta sambært reglugerðini um frátøku av uppløgðum málsmøguleika (altjóða avgerð nr. 16) tí málverjin verður ikki revsaður fyri ólógliga "hands". (Meginreglan er jú, at málverjin kann nýta hendur í egnum brotsteigi).

7. Ein verjuleikari spælir við hælunum bóltin til málverja sín, ið nertur hann við hondunum.
Sv: Óbeinleiðis frispark.

8. Málverjin er komin út um egnan brotsteig og fær við fótunum tikið bóltin frá einum mótleikara. Málverjin rekur inn í brotsteigin og tekur bóltin við hondunum.
Sv: Leikur heldur á. Seinast at nerta bóltin var ein mótleikari.

9. Ein verjuleikari og ein álopsleikari renna báðir eftir bóltunum, og sum úrslit av taklingini endar bólturin hjá málverjanum, ið tekur hann upp.
Sv: Um dómurin heldur, at veruleikarin ikki við vilja spældi bóltin til málverja sín, heldur leikur fram. Heldur dómurin hin vegin, at ætlanin var at spæla bóltin til málverjan, verður dómt óbeinleiðis frispark.

10. Ein verjuleikari spælir bóltin til annan verjuleikara, sum, uttan at nerta hann, letur bóltin fara víðari til málverjan, ið nertur hann við hondunum.
Sv: Lógarandin, ið liggur sum gúrdarlag fyri ískoytinum til grein 12, ger, at omanfyrir nevnda framferð eigur at revsast við óbeinleiðis frisparki.

11. Ein verjuleikari sparkar bóltin tvørtur um egnan brotsteig, har eingin annar leikari enn málverjin er í nánd. Málverjin rennur út og tekur bóltin.
Sv: Eisini her er tað lógarinnar andi, at dómt verður óbeinleiðis frispark. Sama ger seg galdandi, sjálvt um leikarin í veruleikanum sparkar bóltin burtur frá málverjanum, men tó við teirri ætlan at málverjin kann renna eftir bóltinum og taka hann.

12. Ein verjuleikari vil sparka bóltin burtur, men rakar hann skeiðt, soleiðis at bólturin frá fót hansara í stain endar hjá málverjanum, ið tekur hann.
Sv: Leikur heldur á (bólturin var ikki við vilja spældur til málverjan).

Leikararnir mugu taka broytingarnar til sín

Annars verður misnøgðin stór, m.a. tí leikarar verða vístir av vølli fyri slíkt, sum higartil hefur verið sæð sum smálutir.

Tað verður størri trupulleiki hjá leikarunum at taka við broyttu reglunum, enn tað verður hjá dómárumum. Hesa meting hefur ein av okkara fremstu dómárum, Niklas á Líðarenda, sum eisini er limur í dómara-deildini hjá FSF:

- Taka vit broytingina viðvíkjandi málverjanum, og nær hann hefur loyvi at nýta hendurnar, so skal pressaður leikari taka støðu í nógv knappari vend, enn dómárin hefur, tá hann skal døma, um tað, ið fór fram, nú var sambært reglunum ella ikki. Tað snýr seg um sekund, men í slíkum føri er tað long tíð at hugsa seg um í.

Niklas á Líðarenda er ikki í iva um, at tað fer at ganga skjótt at liva seg inn í nýggju reglurnar:

- Vit hava longu sæð í

venjingardystunum, sum hava verið, at málverjarnir eru komnir á lagi ikki at nýta hendurnar, tá viðleikari leggur aftur, og vit hava longu sæð og hoyrt, hvussu hugflogið verður nýtt fyri at sleppa undan at verða sektaður. T.d. er vordíð vantligt í 2. deild í Týsklandi, sum longu hefur leikt fleiri umfór eftir summarskeðgin, at leikari, ið ikki er kroystur, tá hann leggur aftur, nertur bóltin við skinnabeininum ella knænum í staðin fyri at sparka aftur.

Læra skjótt

Dómárin heldur, at tær royndir, sum seinastu árin eru gjørdar við broytingum av reglunum, hava ikki borið serliga stórar trupulleikar við sær. Onkuntíð hefur verið at sæð, at dómari hefur verið í so gjølla roknanði

í tulkningini av tí nýggja, men sum heild hefur tað gingið frálíkt.

Í hesum sambandi greiðir Niklas frá, at hann nakað síðani sá dómara tulka regluna harðliga, sum sigur, at málverjin ikki eigur at hálvbjarga fyri síðani at taka bóltin upp í hendurnar. Í nevnda dómunum lá málverjin í leysum lofti og hevði ongan móguleika at halda bóltunum, sum hann alíkað var fyrstur á og tók. Dómárin bríkslaði fyri óbeinleiðis frisparki, og tað var skeiðt.

Andin í bæði tí fyrri og so nógvum øðrum sigur, at tað skal sektast, um málverjin miðvíst parerar og so tekur við hondunum. Skal hann gera tað, so krevst, at hann hefur tamarhald á støðuni alla tíðina, og tað hevði málverjin ikki, sum

bleiv sektaður í nevnda førunum.

Hondbólturin tók skjótt við læru

Tað eru teir, sum rokna við, at tað verður ikki frítt av misnøgð við nýggju reglurnar um gul og reyð kort í sambandi við seinking, tá frispark skulu takast. Bestu ráðini frá Niklasi í tí sambandinum er, at leikararnir fáa gjølla vegleiðing í, hvussu nýggju reglurnar eru hesum viðvíkjandi.

Dómara-deildin hjá FSF skipar fyri skeiði fyrsta vikuskiftið í august. Skeiðið er fyri øllum dómárum og venjararnir eru eisini bodnir við. Málið er sjálvandi, at teir venjingarkvöldini kunnu greiða leikarunum frá, hvussu teir skulu bera seg at, ella í hvussu so er at greiða leikarnum frá, hvussu teir ikki eiga at bera seg at.

Niklas á Líðarenda heldur tó ikki, at broytingarnar nýtast at bera trupulleikar við sær. Hann vísir t.d. á, at hondbóltisleikararnir tóku skjótt við læru, tá reglurnar vórðu broyttar, soleiðis at tað bar útvísing við sær, um bólturin varð tveittur ella sparkaður burtur frá staðnum, har lógarbrot varð framt.

-nn-